

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45. WESSELENYI és SZELENYI nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2-50 frt. Negyedévre 1-25 frt
Egyes szám ára 7 kr.

A III-ik tanácsnoki állás.

Ezen ügy a helyi sajtót ez ideig is sokszor foglalkoztatta. Ugy hisszük: foglalkoztatni fogja az még ezután nem egyszer; mert a dolog nem olyan közböcs, a mint azt az ember gondolná.

Az újabb fejlemények azonban eddig még ismeretlenek voltak a nagy közönség előtt.

Hogy e tekintetben is tájékozódást szerezzen minden érdeklődő: a következő tényeket regisztráljuk.

A városi közgyűlés július 12-én szótöbbséggel elhatározta egy harmadik tanácsnoki állás rendszeresítését, évi 1200 frt fizetéssel és 300 frt lakbérrel.

Ezen határozat ellen azonban felebbezés adatott be s így a 3-ik tanácsnoki állás egyhamar nem fog betölteni — ha ugyan ezen felebbezés folytán az egyáltalán el nem ejtik.

A felebbezés nyomós érveket hoz fel az új állás rendszeresítése ellen. Nevezetesen:

1. Csak pár hónappal együtt a közgyűlés nagy többséggel vetette el ezen állás rendszeresítésének eszméjét.

2. Az előző közgyűlés óta, a tanácsintézkedése folytán a viszonyok a rendőri bíraskodás terén jobbra fordultak: a hátrálékos ügyek feldolgoztattak; az illető kapitány mellé kisegítő erők adtak, úgy hogy az ügyek ma kényelmesen elláthatók.

3. A pár évvel ezelőtt rendszeresített másodaljegyzői állásra megválasztott hivatalnok — a ki pedig jogvégzett ember volt — éveken át nem dolgozott semmit. Minek tehát egy új sinekurát létesíteni?

4. Az új — a harmadik tanácsnoki állást, a hogy kontemplálva van, nem lehetne a város fennálló szabályozási szervezetébe törvényesen behelyezni, hiszen ez, mint rendőri bíró, a főkapitánynak alá volna rendelve, azokat a dolgokat végezné, a melyeket a főkapitány rája szignál, s bár így tényleg a főkapitánynak alárendeltje volna: mint városi tanácsnok ez az ur több jogkörrel bírna

a szervezeti szabály szerint a princípálisánál a városi tanácsban.

Azonfelül ez a tanácsnok lenne a „harmadik tanácsnok“, rangban tehát a „második tanácsnok“ után jönne. Ugyde! A harmadik tanácsnok fizetése 300 frttal több lenne, mint a második tanácsnoké, s ugyanannyi lenne a fizetése, mint a főkapitányé.

5. Új állásra nincs se szüksége, se pénze a városnak.

6. A városi kapitányságnál van jelenleg két jogvégzett ember. — ezek közt lehetne talán válogatni a tekintetben, hogy ő bizassék meg a rendőri bíraskodással.

7. Azonfelül a rendőrségi intézmény államosításának küszöbén állván: ma helytelen dolog ilyen kiválóan rendőri állást kreálni. Mert ezen új állást összes terhelével, nyugdíjával annak idején a város nyakába fogja varrni a minisztérium.

Ezek szerint ma még kár az ügyet a személyi érdekek bevonásával tárgyalni. Egyelőre legyen az állás rendszeresítése kimondva. A kinek ez az állás nem kell — az sziveskedjék ilyen irányban érvényesíteni befolyását, erejét. Ha majd rendszeresítve lesz az állás, akkor lesz csak helye a felett vitatkozni, kit kell, vagy kit nem lesz jó erre beválasztani.

Egyelőre azt nézzük, hogy a közérdeknek — a maradandó közérdeknek — megfelelőleg intéztessek el az a kérdés:

Van-e szükség egy új drága állásra, vagy nincs, s ha igen: rendszeresíthető-e az azon keretben, a melyben azt a július tizenkettediki közgyűlés megcselekedte.

*

Társadalmi életünk egy nagy szerepet játszó tagjától vettük ezen sorokat, melyeket az ügy, illetve a kérdés rendkívüli fontosságánál és érdekességénél fogva készséggel adunk közre a következő megjegyzéseink kapcsán.

Mi elejétől kezdve azon állásponton voltunk, hogy a mennyiben tényleg igazak azok a vádak, melyek a rendőrség kihágási osztályával szemben felhangzóttak, úgy a legradikálisabb javítási eszköz vétessék alkalmazásba.

Értettük ezalatt azt, hogy miután a legtöbb vád a rendőrbíró jogi képzettsége miatt merült fel, erre az állásra a hibák gyökeres orvoslását elérendő, jogi képzettségű egyén állíttassék. Ezt az expedienst pedig egy új tanácsosi állás rendszeresítésével látta elérhetőnek a városi jogügyi bizottság. Ez az ut helyén valónak is bizonyult.

Időközben azonban annak a látszata merült fel, hogy az alispáni vád tulzott, a vádpontok egyszerű formahibákra és hiányokra zsugorodnak össze, (a miről különben annak idején még majd részletesen szólunk,) a mi egy kis megállapodásra készíti az embert ezen kérdésnél. Az új állás ellen beadott felebbezés pedig egyenesen alapos és minden körülményre és tekintetre kiterjedő gondolkodást involvál. Nem csupán a felebbezésben foglalt pontoknál fogva, hanem azért is, mert jól meggondolva a dolgot, az új állás létesítésével épen nem, vagy csak igen kis mértékben volna megoldva a kihágási osztály setleges rendtelensége.

Az új állás csak egy állás, helyettesítése volna a mostani rendőrkapitányságnak. Már pedig az világos, hogy egy ember a kihágási osztálynál kevés, még ha tanácsnoknak is hívják és még ha jogvégzett is. Mert hisz a segéd személyzet nem számít; ez megvolt eddig is némi tekintetben és mégis kevésnek, gyengének mutatkozott erre a nagy, szinte emberfeletti mennyiségű munkára egy ember. Az új állás tehát legalább egy fogalmazói állás szervezését és rendszeresítését teszi szükségessé, nemcsak a már elmondott oknál fogva, hanem azért is, mert az új bűnvádi rendtartás életbelépésével, mikor a rendőrbíró vizsgálóbírói, nyomozó hatáskörrel is meg lesz terhelve, egyenesen lehetetlenség, hogy mikor például egy bűnügyben egy hetet is vehet igénybe a nyomozás, az alatt az idő alatt a kihágási bíraskodást is el tudja végezni. Ugy, hogy ezáltal még rosszabbodni fog a mai helyzet, sőt egyenesen a város pénzügyi kizsákmányolásával is jár. Főlöszleges kiadást okozott és egy pár ezer forinttól fosztja

Ritka alkalom jót olcsón vásárolni. Női ruha-kelme, angol zephir, francia battiszt, félárban adatnak el

DANCZ JÓZSEF divatáru-házában
Miskolcz, Széchenyi-utca 85.

meg a várost, holott azt jobb helyre is lehet, sőt kellene is adni. Különben e mellett szól a rendőrségnek a közel jövőben kilátásba helyezett és remélt államosítása is, valamint azon körülmény is, hogy magának a városnak semmi szüksége sincs egy új tanácsnokra.

Mindezeket jó lesz megfontolni az arra illetékes faktoroknak, különösen az új állás ellen beadott felebbezésnek fent közölt indokainál fogva is.

Azt hiszszük, hogy egy ilyen a városra, s polgárságra fölülte érdekekkel bíró kérdésnek érdekében nem is lehet eleget írni s mielőtt még döntésre kerülne a sor, még foglalkozunk e kérdéssel teljes érdemben és minden körülményre való tekintettel.

(dm)

A magyar-oláh ölelkezés.

Tisza Pista gróf kivágta a rezet Aradon. Goldis oláh püspök installációjánál tartott egy beszédet, mely az oláhok érzelmi és értelmi világához volt adreszálva, még pedig oly furfanggal, hogy Popea püspök és Mangra Vazul, ez a két tulzó oláh rögtön meghajtották zászlóikat. Azt mondják: borban az igazság, a pohárköszöntő is borban fogantatott, s csak így született meg a testvériség szent fogalmát hangoztatott érdekes nyilatkozat.

De vajjon őszinte volt-e ez? Mi nem hiszszük. A történelem megtanított minket nem hinni. A csodák kora is lejárt, így ebben az ujkori csodában se hiszünk. Nem hiszszük, hogy a magyar-oláh ölelkezés szívből fakadt volna, nem hiszszük, hogy az eddig követett politikájukat megváltoztassák. Az oláh ellensége volt és marad a magyarnak, míg a világ világ lesz. Az oláh nem tud testvéri szeretetet érezni más nemzetiség iránt, hisz egymást is marja. Csak

akkor tart össze ez a faj, ha közös erővel kell a magyar állam ellen agitálni, ha martiromságra szomjuhozik egy-két „brátye“.

De hát mi az oka annak, hogy az oláh gyűlöli a magyart? Első sorban az oláh nemzeti politika vezetői, az úgynevezett ligabeliek vagy irredenták, másodsorban a magyar kormányok, kik és melyek nem akarják elismerni soha, hogy van és volt oláhhkérdés, kik és melyek engedékenyséjük miatt elhatalmasodni engedték az oláhságot; ezek csakis az okai és okozói, hogy a magyar-oláh testvériség csak írott malaszt, semmi egyéb.

Ötven éve, hogy úgy a hogy félig-meddig békeességben és állítólag „testvériség“-ben élünk oláhjainkkal. Ötven év alatt egyetlen egy magyar politikus se gondolt arra, hogy az oláhokat közelebb hozza a magyar állameszméhez, se radikális eszközökkel, se békés módon. Ez a nemtörődömség s ignorálás időt engedett a tulzóknak arra, hogy nemzetiségük ügyében szervezkedjenek. Publicisztái lapot alapítottak, fanatizáltak a tudatlan népet, lelketlen pópák a szószékről hirdették a magyarok elleni gyűlöletet, meghamisították a közvéleményt, hazudtak a külföld előtt, megragalmazták, hogy elnyomói vagyunk, iskolai könyveik és tanításuk megméltelyező volt és csakis innen ered az a mély, tátongó örvény, melyet áthidalni próbálnak most Goldis és Popea püspökök, Tisza Pista és Mangra Vazul.

Vétkes tehát az elmúlt kormány valamennyi, de vétkesek az oláhság vezetői, kik nem tudták, nem akarták megmagyarázni a misera plebsnek, hogy az ötven év előtt kivitt jogok, a magyar vér árán szerzett vívmányok és szabadság éltető levegője, ragyogó napja egyformán éri őket, egyformán süt mindnyájunkra párt, felekezet és nemzetiségi különbségek nélkül.

A kormányok nemzetiségi politikája e tekintetben azért volt rossz, mert az oláhokat nemcsak felvilágosítani kellett volna, hogy tévesztett utakon járnak, hanem kulturális uton kellett volna odahatni, hogy az oláhság alsó rétegeit nyerje meg a magyar állameszmének, azt az alsó réteget, mely oly könnyen fanatizálható az agitátorok által, de époly könnyen hajlítható az okos, tapintatos szóval. Mivel tehát az alsó réteg most is teljes sötétségben leledzik, s mivel máig sincs öntudatos nemzeti politikánk, nem hiszünk e testvéri ölelkezésben s félünk, hogy e szokatlan szélsőséget, mely most uralja a helyzetet, nemsokára ismét a multhoz hasonló sajnálatos és botrányos események fogják megzavarni. Jó nemzetiségi politikát kérünk s akkor meghódol előttünk még az emberevő zulukaffer is.

Mártonffy Imre.

A megyeház széthordása.

Két nap óta rontják a megyeház földszintjének az ablakait. Jártunk a városi mérnöki hivatalban megtudni, vajjon mit csinálnak a megye székházával. Azt mondták ott, hogy a megye székházára vonatkozólag semmiféle átalakításra engedélyt nem adtak, de nem is kért ilyet senki . . .

Csodálatos! . . . A megyeházán se tud senki a honn levők közül felvilágosítást adni. A főispán, alispán nincsenek honn. — Lehet tehát, hogy valaki, a ki haragosa a nemes megyének, most úgy akar boszút állni, hogy elhordja darabonként az egész épületet. Legalább is kikezdi azt a rozoga, mult századbeli épületet.

Felhívjuk az illetékes körök figyelmét arra, hogy a falak s ablakok kibontásában van valami kihágás féle. Ha ilyesmit szegény ember csinálna — megbüntetnék érte a városházán alaposan.

De azonfelül a vármegye idei költségve-

TÁRCZA.

Tirtl kórházi élményei.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —
Írta: Vecsey István.

Azon kedélyes kimenetelű football-játszma után, melynek méltó kifolyásaképp Tirtl Bendeguz két héttig volt kénytelen a kórházi ápolónő zsémbelkedéseit hallgatni, ma találkozott vele először.

Felgyógyult s újra előttem állt egészségesen, de nem teljes épségben. Az orrából ugyanis hiányzik egy darab. Nagyon sajnáltam, hát megkérdeztem:

- Hová tette?
- Eladtam a zsidópiacson!
- Lehetetlen!
- De bizony lehetséges! Egy forint és ötven krajczár.
- Micsoda?
- A football-játék kellékei.
- Szerencsétlen! Hiszen én az orráról beszélek!
- Az más. Azt a kórházban felejtettem.
- Operálták?
- Igen. Tévedésből.

— Hogy lehet valakit tévedésből operálni?

Ugy, a hogy ön most nekem egy ebédet fog fizetni, különben nem mondok többet egy betűt sem!

Mit tehettem egyebet, minthogy szépen bementünk egy vendéglőbe és helyet foglaltunk. Alig, hogy kezei közé kaparintotta Tirtl az étlapot, először is két levest rendelt, az egyiket nekem rendelte. Nem rossz. Én fizetem az ebédet és ő rendel az én számomra. Alig, hogy belebzselte a levest, háromféle hust rendelt a — maga számára. Nem mertem kitogásolni; ismertem már a természetét, csak annyit koczkaztattam meg:

— Ejnye, de jó konyhája lehetett a kórházban. Nem válaszolt, csak evett tovább. Később, a narmadik tányérnál végre megszólalt.

— Mondhatom önnek, hogy borzasztó volt!

— Micsoda?

— Először az élelem, másodsor az ápolónő és harmadszor a borbély! Az élelmet csak nagy kínok árán lehetett elfogyasztani úgy, a hogy az a kérődző állatvilágban divik, az ápolónő még csokoládéval leöntve is keserű volna, a borbély, na azt egyáltalán nem lehet bevenni.

— Hogy érti ezt?

— Ugy, hogy az ételeket csak negyed-órai ragás és ugyanannyi gondolkodás után meri lenyelni az ember, mert nem lehet tudni, miféle csuszó-mászó állatka üt tanyát az ember gyomrában. Ha pedig a csuszó-mászó állatka a gyomorba üt, akkor az istennyila az emberbe üt. Azt hiszem, ezt ön is természetesnek találja?

— Üt!

— Mi?

— Az istennyila!

— Hova?

— Az ön gyomrába! Ne egye végig az étlapot, hanem inkább beszéljen okos dolgokat!

— Na hiszen jól van, beszélék már. Az ápolónő, az annyira vén, hogy önkéntelenül azt kell hinnem róla, hogy Krisztus előtt született s utána fog meghalni. A mellett folyton rikácsol s a sajátja helyett a más orrához keni a tubákat.

— Önnek is odakente?

— Oda. De megharaptam!

— Mit? A tubákat?

— Nem. Az ujját. Ő viszont annyira megijedt s az ujjá úgy fájt, hogy tubákos-tól együtt a szájába kapta. Ez annyira jól-

téséből sem tűnik ki az, hogy a vármegyeház átalakítására volna benne valami felvéve ezen évre. Tehát ki bántja ezt az épületet? Ki a felelős s ki fizet? és főleg, hogy *miből fizet?*

Vármegyénk bizottsági közgyűlése se hozott határozatot a székház átalakítására. De ehhez felsőbb jóváhagyás is kellene vagy mi! Azonfelül a megyeház boltozata nem egy helyt alaposan meg is van repedezve. Vajjon a szükséges biztosítási intézkedések megtétettek-e?

S ha mindeme kifogásoknak nem volna helye azért, mert a végzett munka kellőleg engedélyezve s ára szabályszerűleg — a budgetben fedezve is volna — miért s kinek a tanácsára bontják meg az ablakoknak csak egy részét, hogy ezáltal az egész épület karaktere elromoljék s a székház úgy nézzen ki, mint egy félig lakássá átváltoztatott gőzmalom.

Vajjon a megye bizottsági közgyűlése számon fogja-e kérni ezt a gazdálkodást, mely ha előző törvényes intézkedésen alapulna is, mégis nem más végeredményében, mint meggondolatlan s helytelen dolog.

Mit mond erre a városi kapitányság, mit az építési bizottság, mit mond a törvények más őrizője: a főispán, a minisztérium?

Vajjon meg fognak-e ezek a tisztelt fórumok mozdulni s meg fogja-e tudni az érdeklődő közönség, hogy hát mi ennek a dolognak a tiszta tényállása?

Mi okvetlenül kimerítő és részletes információt kérünk. Addig nincs több szavunk.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Augusztus 13-án: Borsod és vidéke ifjúságának jótékony célú nyári táncvizsgálma a borsodi erdőben. — A Borsodi Bükk-Egylet kirándulása d. u. 2 órákor.

Augusztus 19—21-ig. A diósgyőri vas- és acélgyári alkalmazottak dalégyületének kirándulása és hangversenye Zólyom-Brézóra és Szliácsra. — **20-án.** Az első magyar hadastyán-egylet nyári

táncmulatsága a vasgyári munkások étkező termében. — A diósgyőri polgári dalkör hangversenyével egybekötött táncmulatsága a diósgyőri-tapolczi fürdőben.

Augusztus 28-án: Sörárpavásár a megyeháza nagytermében d. e. 9—12 és d. u. 2—4 óra között. — A kézbesíthetetlen és fölös árúk elárverezése d. e. 9 órákor a vasutnál.

Szeptember 3-án. A miskolci önk. tűzoltóegylet 25 éves jubileuma. — **3—10-ig.** A Borsod-megyei Gazdasági Egyesület társas kirándulása a szegedi országos mezőgazdasági kirándulásra.

Szeptember 17-én. A miskolci ev. ref. főgimnázium felavatási ünnepélye.

November 22: A miskolci dalégyület fennállásának 25 éves jubileuma.

Naponta szórakoztató előadás az Orpheumban.

— **A tiszaí ág. hitv. evang. egyházkerület Nyiregyházán** kedden kezdette meg évi közgyűlését, melyre **Zelenka Pál** püspök és **Szentiványi Árpád** egyházkerületi felügyelő — mint már jeleztük — hétfőn este érkeztek meg. Tokajban a tiszavidéki egyházmege küldöttsége **Matterny Lajos** főesperes és **Meskó László** egyházmegei felügyelő vezetése alatt, majd pedig a nyiregyházi vasuti állomáson báró **Feilitzsch Berthold** főispán Szabolcsmegye, **Mayerszky Béla** helyettes-polgármester Nyiregyháza város és a 85 éves **Bartholomaidesz János** lelkész az egyházköztség nevében üdvözölte az érkezőket. A bevonulás a lakosság hosszú sorfala között történt, mialatt az összes ottani hitfelekezetek harangjai zúgtak. Hétfőn délelőtt az egyes szakbizottságok ülészetek s előkészítették a fontosabb tárgyakat. Ugyanaznap délután az egyházkerületi gyámintézet tartotta közgyűlését, melyen világi elnökké **Radvány István** kir. tanácsos, hegyaljai esperességi felügyelőt iktatták be hivatalába. A gyámintézeti közgyűlés **Strauch Béla** 30 évig működött jegyzőjének díszes ezüst serleget adott át elismerésül. Ezután a segélyek osztattak ki bizottságilag megállapított terv szerint. A legnagyobb segélyt kapta **Diósgyőr** templomépítésre 2000 frtot és **Rózsahegy** 400 frtot. **Zelenka Pál** püspök 100 frtot adott két lelkész segélyezésére; 5 órákor a gyönyörű nagy templomban ünnepies istentisztelet volt, melyen **Becser Endre** gömöri alesperes szónokolt. Az istentisztelet után az egyházkerületi képviselők az egyházköztség központi elemi iskola épületének dísztermében a szokásos előértekezletre gyűltek, melyben a közgyűlés napirendje állapított meg. A közgyűlést **Glauf Pál** főjegyző imája

után **Szentiványi Árpád** lelkes beszéddel nyitotta meg. Utána **Zelenka Pál** püspök olvasta fel évi jelentését, melyben kegyelettel emlékszik meg **Erzsébet királynéről**, **Radó Kálmán** elhunytáról és **Fabiny Teofil** lemondásáról. Beszámol aztán a lefolyt közigazgatási évben tett intézkedéseiről, a történt adományozásokról. A tárgyalás során elismerését fejezte ki a közgyűlés **Eperjes városának**, mely az ottani jogakadémia főtartására évenkénti 2000 frt állandó segélyt folyósított. A tanító képezdében már a következő tanévtől kezdve a negyedik évi tanfolyamot is megnyitották. Délben bankett volt, melynél a felköszöntők hosszú sorát **Szentiványi Árpád** nyitotta meg, **Zelenka Pál** püspököt **Kubinyi Géza**, **Szentiványi Árpádot** **Glauf Pál**, **Feilitzsch Berthold** báró főispánt **Nemes** köszöntötte fel.

— **Személyi hir.** **Waldstätten** János tábornokszernagy, a hadsereg főfelügyelője tegnap délután **Kassáról** városunkba érkezett, honnan egy órai időzés után tovább utazott.

— **A miskolci mütárlat.** **Hock János** a „Nemzeti Szalon“ alelnöke, ki e hó 20-ika táján érkezik vissza Franciaországból, hol a nyár nagy részét **Treboulban**, **Bretagneban** töltötte s aztán több vidéki muzeumot tanulmányozott, hogy ezekben szerzett tapasztalatait magyar vidéki muzeumok berendezésénél érvényesíthesse. Most szeptemberben rendezi a miskolci mütárlatot. A Szalon budapesti helyiségeiben ezalatt **Wagner Sándor**-féle külön kiállításra nyílik meg.

— **Felavatási ünnepély.** A miskolci ev. ref. főgimnázium felavatási ünnepélye, mely a múlt év szeptember havában **Erzsébet király** asszony hirtelen és váratlanul bekövetkezett halálesete miatt elmaradt, folyó évi szeptember hó 17-én megy végbe. Az ünnep programja a következő: Reggel 9 órákor isteni tisztelet az új templomban, mely alkalommal **Csik Dániel** gimnáziumi vallásnár fog ünnepi beszédet intézni a tanári karhoz és az ifjúsághoz. A meghívott testületek és közönség 11 órára az ez alkalomra feldíszített tornateremben gyűlnek össze, hol a miskolci dalégyület éneke után **Kun Bertalan** püspök mond felavató imát, melyet újra a dalégyület éneke követ. Az ünnepen, melyre a vallás- és közoktatásügyi ministerium, valamint a vármegye, város, főiskolák is küldenek képviselőket, az egyház részéről **Mikulecsky István** főgondnok, a főgymn. igazgató tanács részéről **Soltész Nagy Albert** elnök, a tanári kar részéről dr. **Kovács Gábor** igazgató tartanak

esőleg hatott rá, hogy elrontotta a gyomrát és három napig tótágast állt.

— És a borbély?

— Abban a szerelem áll tótágast. Örültem szerelmes a vén bolond az ápolónőbe. Mondhatom, összeillő pár. Beretválás közben természetesen vagy elmereng vagy istenasszonyával flirtel. Csakis így történhetik meg vele, hogy néha a beretva helyett az ápolónő arczképével kezdi vakarni az embert. Egy ilyen alkalommal követte el azt is, hogy hajnyírás helyett kiütötte egy kalapáccsal a szemfogamat.

— De hát mi közöm nekem az ön szemfogához? Beszéljen inkább az operációról?

— Na, az nagyszerű volt. A szomszédom, a ki mellettem feküdt, úgy látszik, olyan helyre ütötte az orrát, a hová nem kellett volna. Mivel a sérült részt operálni kellett, a műtétet megelőző este odakészítették az ágya melletti asztalkára a szükséges szereket. Tudomásom volt róla, hogy van az asztalkán egy üvegcese jófajta sziverősítő is. Este tíz óra tájban tehát felkeltem, mintha valamit keresnék. A lámpát — mely egész éjjel ég a teremben — tévedésből leütöttem. És lőn pokoli sötétség. Ezen sötétség pokoli leple alatt közeledtem

a szomszédom asztalához, vagyis sziverősítőjéhez. A kezembe fogtam és jót huztam belőle. Kitűnő borovicska volt. Azután, hogy teljes legyen a manőver, odakusztam az ápolónő szobájához s az ajtókilincset jó erős zsineggel hozzákötöttem a fali órához. Azalatt, míg én kötöttem, a sziverősítő jogos tulajdonosa felébredt és felkelt, hogy a lámpát újra meggyújtsa. Mikor látta, hogy hasztalan kísérletez a lámpával, visszament és tévedésből az én ágyamba feküdt. S én, a nélkül, hogy tudtam volna, *üres* ágy után tapogatódzva s csakis az övét találhatva üresen, — szintén tévedésből — az övébe feküdtem. Nagy ámulatomra nem sokára nagyon bágyadt lettem s mély álom lepett meg.

Mikor felébredtem, már csonka volt az orrom. Elővigyázatból ugyanis a borovicskába keverték az altatót, azt hitték, úgy könnyebben beveszi a szomszéd. Persze, hogy én vettem be helyette. Látták, hogy el vagyok altatva s az én orromon is van egy kis sérülés a footballtól — levágták hát nyugodt lelkiismerettel az én orrom sérült részét.

— Nem szóltam. Ordítottam! Odarohantam az orvoshoz és azt mondtam:

— Adja vissza!

— Mit?

— A mit levágott!

— Nem adhatom.

— Követelem!

— Nem lehet, mert már eldobtam!

— Huh! Hogy meri ön eldobni az én orromat?

— Ugy látszik, hogy ön nem tudja kivel beszél?

— A hóhérral!

— Tévedni tetszik, én **Leinfi Áron** szabósegéd vagyok

— Hát mit dobott maga el?

— Az orvos ur nadrágszárából egy arasznyit. Le kellett vágnom, mert hosszú volt.

— Hát hol van az orvos?

— Mit tudom én? A nadrágjában!

— Hazudsz haramia! A nadrágja a kezében van!

— Azt akartam mondani, hogy a másik nadrágjában.

— És az hol van?

— A mellékszobában lóg!

— Tehát az orvos is lóg?

— „Lógni fog, mert lógni kell“!

Kirohantam a folyosóra. Be akartam nyitni a mellékszoba ajtaját. Be volt zárva

beszédet. Végül a „Hymnus, eléneklése után a közönség az épület helyiségeit és gyűjteményeit szemléli meg. Délben a vendégek tiszteletére közeled lesz. A meghívók ezen díszes és mindnyájunkat érdeklő ünnepélyre legközelebb már szét fognak küldetni.

— **Katonai hír.** *Visky* Gusztáv honvédfőhadnagy városunkból, melynek társadalmi életében élénk szerepet játszott, Nagy-Kanisára helyeztetett át.

— **Anyakönyvi hivatalok vizsgálata.** *Oko* *licsányi* Lajos anyakönyvi felügyelő városunkba érkezett és az itteni, valamint az ezen anyakönyvi kerületbe tartozó hivatalokban az ügykezelés tekintetében vizsgálatot tart.

— **Eljegyzések.** *Strausz* József eljegyezte *Feulbogen* Vilma urhölgyet, dr. *Meybaum* Zsigmond berlini főrabbi unokahugát Miskolcra. — *Rozinay* László helybeli fodrász a napokban tartotta eljegyzési ünnepélyét *Sohlman* Róza urhölgygyel. *Sohlman* Márton leányával. — *Varga* József vasuti hivatalnok Zólyomból eljegyezte *Krenczer* Ilona urhölgyet, *Krenczer* Ferencz miskolci vasuti hivatalnok kedves leányát.

— **Esküvő.** *Brás* Károly, helybeli fiatal iparos ma délután 5 órakor tartja esküvőjét *Tóth* Julianna kisasszonnyal, özv. *Tóth* Jánosné kedves leányával.

— **Halálozások.** *Bohuny* József miskolci lakos f. hó 9-én, délután 6 órakor életének 73-ik évében hosszabb szenvedés után elhunyt. Temetése tegnap délután 4 órakor volt. — *Strzelány* János nyugalmazott őrnagy tegnapelőtt délután 3 órakor Borsod-Hársányon meghalt.

— **Szerkesztők kerestetnek.** A helyben megjelenő „1848” szerkesztőségében nehéz válságok dűlnak. *Czövek* Gyula, a lap eddigi helyettes szerkesztője ezen állásáról lemondott s a szerkesztőségéből már e hó 7-én tényleg ki is lépett, mivel a laptulajdonos által erőszakolt „*Kaczér Záli*” és *Czinczár*-féle trágárságoknak az élelmezés mellékletben való közlését nem tartotta az újságírói tisztességével és a föllep komolyságával összeegyeztethetőnek. E nézeteltérés természetesen szakadásra vezetett. — *Fényes* László felelős szerkesztő, ki a Budapesten megjelenő „*Reggeli Újság*” felelős szerkesztését vette át, augusztus végével szintén megvált az „1848”-tól s így nevezett laptársunk most szerkesztőket keres. — Tessék pályázni!

és belülről azt kiáltotta a nyomorult, hogy: nem szabad!

Arra jött az ápolónő. Kapóra jött. Hogy tettel bizonyítsam be, miként jöhet valaki kapóra, megkaptam és nekivágtam az ajtónak.

Az ajtó recsegve szakadt be. Az ápolónő is recsegett, de nem szakadt meg, hanem ajtóستól beröpült a szobába.

Meglehetősen emelkedett hangon folyt kölcsönös felvilágosítások után — üzöbe vettek.

Rohantam. Szemközt találtam magam a borbélylyal. Láta istenasszonyát, a mint engem üldöz. Ebből semmi jót nem kombinálhatván, úgy fejbe ütött, hogy az ütközés törvényeinél fogva, legurult a lépcsőn. Ugy szedték össze.

... Mikor azután kellő fedezet alatt elszállítottak a rendőrségre, akkor tudtam meg mindent. Az ápolónő ugyanis az operáció reggelén nem tudta kinyitni az ajtaját. Nagyot rántott rajta s abban a pillanatban a kilincshez kötött falióra nagy csörömpöléssel bezuzta annak a betegnek a fejét, a ki alatta feküdt. Erre a vérlázító eseményre fellázadt az egész terem s közös egyetértéssel nagyon megverték az ápolónőt. A bezuzott fej tulajdonosa pedig kártérítési pört indított a kórház-gondnokság ellen.

— **Az augusztusi országos vásár** gyűlékezési napja ez idén tudvalevőleg augusztus hó 20-ára, Szent István király országos ünnepére esik. Az alispán táviratilag kért információt a belügyminiszteriumtól az iránt, vajjon megengedhető-e ezen napon a gyűlékezés. Lapunk zártáig még nem jött válasz a minisztertől és így többeknek ez irányu kérdezősködésére nem adhatunk ez alkalommal kielégítő választ. Lapunk jövő számában azonban már értesítjük az érdeklődő közönséget.

— **Letartóztatott gyujtogató.** *Bagi* István hatvani lakos özv. *Szádeczky* Kálmánné házát, a melyben bérletben lakott, felgyujtotta azért, hogy kevés értékű butorainak 800 frtnyi biztosítási összegét, minthogy épen lejárt a biztosítás, ily módon megkapja. A gyauokok alapján elfogott, tettét kihallgatása alkalmával beismerte és csak azzal védekezett, hogy pénzre volt szüksége. Átadták a bíróságnak.

— **Tul van zsufova a kórház.** Bizony nagyon is elérkezett az ideje annak, hogy új kórházzal cseréljék fel a mostani rozszant, régi és kicsiny épületet. Nem sokára el is készül az új kórház, a mikor bizonyára meg fognak szünni azok az állapotok, mint a melyeknek most is léteznek a kórházban. Tömegesen keresik fel a kórházat a betegek, a kiknek nincs elegendő helyük, úgy hogy kettesével, hármasával fekszenek egy ágyon, sőt egy páran még a földre is jutottak. A kórház igazgatósága tehetetlenül áll szemben ezen állapottal az épület szűk volta miatt.

— **Leütött a villám.** A szombati esőzéseket kísérő villámlások csaknem végzetes kimenetelűek lehettek volna. Mint értesültünk, a villám beütött *Sassy* Árpád városi tanácsnok házába, szerencsére azonban nagyobb károkat nem okozott, csak néhol a vakolatot tördelte le a falakról.

— **Tűzek.** *Kohn* Lajos kopaszfüldi pusztai lakos 350 frt értékű buzakazla ismeretlen okból kigyulladt és porrá égett. — *Berencsi* János járdánházi lakos házában az elmúlt héten veszedelmes tűz pusztított. A nagy szélben a tűz átragadt a szomszédos házakra és azok közül is négy teljesen elpusztult. A tüzet *Berencsi* gyermekei okozták, a kik egy kazal tövében játszottak és ott tüzet

Engem pedig becsuktak öt napra és most itt vagyok.

— Borzasztó!

— Micsoda?

— A rendőrség. Öt hónapot érdemelt volna!

— Még ön is . . .

— Még én is!

— Juj!!!

— Mi az?

— Ott van a nyomorult, nézze! A Leinfi Áron. Az az oka mindennek! Megállj ripők!

— kiáltotta Tirtl s nekirohant a kérdéses alaknak. Igen sikerült verekedést rendeztek. Tirtl, Leinfi, a tányérok és üvegek valamennyien a helyzet *magaslatára* emelkedtek. Tirtl és Leinfi ugyanis egy asztal tetejére a tányérok és poharak az ő fejük tetejére «emelkedtek». Mikor onnan lezuhantak, minden további felvilágosítás nélkül — megugrottak.

Engem a pinczerek ott fogtak zálogba. Remélték, hogy Tirtl visszajön és megtéríti a kárt. Nem jött. Kidobtak.

Megköszöntem és kocsiba ültem. Hál' Istennek ez egyszer még a magam ebédjét sem fizettem meg . . .

gyujtottak. — *Karakas* Mihály tiszakeszti lakos háza az elmúlt napokban ismeretlen okból kigyuladva elhamvadt.

— **Halál alvás közben.** Borzalmas halál érte utól *Gácsi* Lajos vasgyári munkást. Rosszul érezte magát és ledült a perezési bányába vezető vágányok mentén egy kőszénrakásra. A kimerülés folytán elaludt és lecsuszott a vágányokra, melyen eközben a perezési bányatelepről jövő vonat tolatott. A megindított vonat keresztül ment az alvó emberen és mindkét lábát tövében elszakasztotta. Társai azonnal lakására szállították, hol most a nagy vérveszteség folytán élet-halál közt lebeg.

— **Uj időbeosztás.** A jövő évi párisi világkiállítás keretében 132 nagy kongresszust fognak Párisban megtartani. Egyik legnagyobb kongresszus lesz a vasutak világkongresszusa, a mely többi között az új időbeosztás kérdésével is fog foglalkozni. Ezzel a kérdéssel foglalkozott annak idején *Baross* Gábor is, készített is egy erre vonatkozó javaslatot, a melyet egy nemzetközi vasuti kongresszus elé akart terjeszteni, de váratlan halála tervében megakadályozta. Ezt a javaslatot most *Petényi* Ottó, a magyar vasutak kárbiztosítási szövetkezetének irodafőnöke, a párisi világkongresszus elnöke elé terjesztette s lehet, hogy a vasminiszter terve halála után nyolcz évvel mégis valóra fog válni. A javaslat felőleli az évbeosztás, az órabeosztás és az időjelzés reformját. Az év 13 huszonnyolcznapos hónapra volna beosztandó, úgy, hogy a dátumok minden hónapban ugyanazon napokra esnének. Például minden hónap elseje, 8-ika 15-ike és 22-ike hétfő, minden hónap 7-ike, 14-ike, 21-ike és 28-ika vasárnap volna. Az újév napja minden évben és minden negyedik évben a szökőnap külön dátum volna. Az órabeosztás a deczimális órarendszert javasolja. Minden nap 10 órára, minden óra 100 perczre, minden percz 100 másodperczre oszlanék fel, úgy, hogy egy egész számmal és 4 tizeddel a legrövidebben és a legpontosabban ki volna fejezhető az órák, perczek és másodperczek mennyisége, a napnak bármely részében. Ez különösen előnyös volna a távirói időjelzésnél. Az egységes világitó zónáinak reformja szerint pedig az egész földgömb 10 időzónára oszlanék fel, úgy, hogy például egész Közép-Európában a majnafrankfurti délidő s egész európai Oroszországban a nishi-novgorodi délidő volna mértékadó. Ez a számítás különösen a nemzetközi vasuti forgalom egyszerűsítésének érdekében volna nagyon előnyös.

— **Szülők figyelmébe.** Az új iskola év közeledtével jóakarólag figyelmeztetjük a szülőket, legyenek bizalommal a miskolci fiu-internátus iránt, mely biztos egészségét és olcsó otthont nyújt vidéki tanulóinknak. Keserű lesz majd a késői csalódás, ha a várva várt kedves gyermek — nélkülözvén évközben a kellő gondozást, felügyeletet és szorgalmazást — elégtelen osztályzattal, elzüllötten vagy betegen kerül haza egy vesztett év leteltével!

— **Verekedés vasvillával.** *Bodó* József és *Veres* Lajos emődi lakosok egy leányba voltak szerelmesek. Mindegyik szerette volna elűtni egymás kezéről a szép teremtet, a mi pedig gyakori összekocczanással járt. Legutóbb is összevesztek a leány miatt. A veszekedés verekedéssé vált, melyben *Bodó* József *Kertész* József nevű ugyanottani lakos pajtásával *Veres* Lajost egy vasvillával úgy össze-vissza verte, hogy valósággal fel kellett szedni az ut porából. A tetteseket a rendőrség elfogta és átadta a bíróságnak.

— **Baleset.** *Kis* Ferencz 30 éves nős tiszaluczi napszámost súlyos baleset érte tegnapelőtt. Egy odaváló lakos az erdőbe menet egy fához támasztotta puskáját, melynek ravasza feledékenységgel folytán fel volt húzva. A puska eldőlt, a földre esett, miközben elsült és az épen arra haladó *Kis* Ferencz jobb lába czombjába furódott a golyó. Súlyos sebeivel beszállították a miskolci kórházba.

INNEN-ONNAN.

× **Kerékpáron a világ körül.** 1897 február 13-án egy Reyman nevű ember Newyorkban utra kelt, hogy kerékpáron utazza körül a világot. Azóta nem hallott róla senki és már azt gondolták, hogy valami baja történt. Végre most ismét hirt adott magáról. Levele május 15-én kelt Vladivosztokból, Szibéria keleti részéről és élénk színekkel festi benne, hogy mennyi veszedelemmel és bajjal járt az utazása. Anglián, Franciaországban és Németországon át Oroszország felé vette útját. A mikor beköszöntött a tél, kénytelen volt hosszabb ideig pihenni, de tavasszal folytatta útját Szibéria felé. Szibériában roppant rosszok voltak az utak, de az még kisebb baj lett volna, mint az orosz tisztviselők folytonos kellemetlenkedése, akik minden idegenben szökevényt vagy csalót látnak. Hozzájárult ehhez, hogy a hőségben sehol sem kapott ennivalót és a mocsaras vidékeken és a pusztákon mindenféle rovarok kínozták. Még rosszabb dolga volt Mandsuországon. Utazásának erről a részéről ezeket írja: „Ha egy község közelébe értem, már hallottam, amint félreverték a harangokat, hogy a lakosokat a titokzatos idegenre figyelmeztessék. A gyermekek és a felnőttek kirohantak nyomorúságos kunyhóikból s borzasztó ordítással akartak elriasztani. Csak lassan és sok nehézséggel haladhattam előre, mert folyók és mocsarak akadályoztak utamban. A mocsarak előtt nem ritkán hátamra vettem a gépemet és úgy gázoltam át rajtuk. A babonás nép folyton fegyverrel kergetett, mert még sohasem láttak kerékpárt és ördögnek tartottak. Ez volt különben a szerencsém, mert amikor láttam, hogy már nagyon közelednek üldözőim, leszálltam a gépről, fölémletem és a pedálokat gyorsan megforgattam. A láncz zörgésétől úgy megijedtek, hogy eszük nélkül menekültek s legalább nyugodtan folytathattam utamat.“ Mandsuországon vad növényekkel és halakkal táplálkozott, míg sok szenvedés után Vladivosztokba ért. Innen Korean és Japánban át Jokohamába akar menni, ahol hajóra száll és San-Franciskóba utazik, ahonnan ismét kerékpáron folytatja útját Newyork felé.

× **Csuda-szüllött.** Ungváron a mult napokban egy butorgyári munkásnő egy csudagyermeknek adott életet. A gyermeknek két feje volt, melyek közül egyik tökéletesen, a másik csak kevésbé volt kifejldve. A gyermek természetesen halva jött a világra.

× **A szamar és furulya.** Az oktalanok száma igen nagy. Ezek mindent igen könnyűnek tartanak, ami nem is csoda, mert — bolondra száll a füst — a legtöbb közülök szerencsés és így méltán azt hiszik, hogy szerencsésüket magoknak, tehetségüknek és ügyességüknek köszönhetik.

A szamár a réten bogácsot ropogtatva, bosszankodva hallgatta a pásztor furulyázását, mely pedig a bojtárokat elbájolta. „Milyen ostoba a világ, mondá a füles, ime: tátott szájjal, visszafojtott lélekzettel hallgatják ezt a bolondot, aki izzadva töri magát, hogy egy kis lyukba befújjon, míg én, ha számat fölnyitom és hangom kieresztem, beharsogom az egész vidéket. De elég. Menjünk innen, mert mindjárt megpukkadok mérgemben.“

El is ment onnan, méltóságos, lassu léptekkel. Utjában, egy bokor mellett, egy furulya akadt lábai közé. Megnézi, megforgatja, körülszagolja és e közben belefújva, a furulya véletlenül kellemes hangot ad.

E percztől fogva szamarunk meg van győződve arról, hogy ő nagy zenei tehetség és a porban hengergőzve rhapsodikus „i—á“-k között harsogja: „Ide nézzetek, én tudok ám csak furulyázni!“

Lueger azt hiszi, hogy mert ő a bécsi liberálisokkal és zsidókkal azt teszi, amit akar, Magyarországgal is el tud bánni . . . Szegény — flótás.

A lelkiismeretes anyós,

vagy:

A hálószoba titka.

Érdekes kis szezón pikantéria kering a város-efőkelőbb köreiben. Teljesen a véletlen rendezte ezt a komédiát, a mely egy zsörtölődő kellemetlen anyós csuf vereségével végződött.

Paragrafus ur, ki szalmaözvegy, s egy este nem jelent meg a kávéházban a rendes kompánia kis keresztasztalánál. Persze ez itt nagy feltűnést keltett és az urak azonnal gyanuba fogták, hogy hát . . .

Őnök értik, hogy már mi következik ezután. Az egyik is, a másik is jelentőségteljesen hunyorit hol a jobb, hol a bal szemével, rendesen egy-egy karakterisztikus kifejezéssel toldva meg az élénk arcjátékot.

— A kópé! . . . Ha a felesége sejténé? . . . Mindig mondtam . . . Vajjon ki lehet? . . .

És kezdik találgatni, hogy ki lehet. Persze az ilyen „uri“ kompánia nem átálja az ily nagy rejtélyek homályába néhány becsületes nevét is belekeverni. A végén valaki kaczagva kiáltott föl:

— Ha az anyósa megtudná . . .

Csak a novellákban történik minden parancszoára, itt már úgy füzi az író meséjét, hogy érdekes fordulatokban és meglepetésekben ne legyen hiány. De ezt az egész hecczet mintha úgy kombinálta volna valaki össze, egészen a novellák útján haladt. A mit a kávéházban a kompánia óhajtott, beteljesedett.

Paragrafus ur a szalonban hevert a divánon és ujságot olvasott. Nagyon elmélyedt benne, mert csak akkor vette észre, hogy anyósa is ott benn van a szobában, mikor már ez hangosan jó estét kívánt. Ijedten ugrott fel helyéről. Zavarosan tekintett a hálószoba ajtajára. A szobából beszűrődött a nagy ernyős lámpa rózsaszínű halvány fénye. Paragrafus ur becsapta a hálószoba ajtaját mielőtt egy szót szolt volna anyósához. Ez a késői vizitelés nagyon meglepte, annál inkább, mert anyósát egyáltalán ki nem állhatta. Tudta, hogy leskelődni jött. Máskor ez időtájt már feküdni tért a mama. Kilencz óra után volt.

A kellemetlen anyós, hogy valamit mondjon, megkérdezte, hogy nem irt-e levelet a leánya.

— Hiszen csak tegnap kapott levelet. Azt hiszi, hogy azért ment a leánya fürdőbe, hogy onnan magának folyton csak leveleket írjon? Ennél sokkal kellemesebb szórakozást is talál magának.

Az anyós nem igen hallgatta veje gunyolódó beszédét, egyre a hálószoba ajtaján függtek szemei. Át szerette volna furni tekintetével, hogy megláthassa, mért ég ott a lámpa, mi van ott benn. Mert itt történt valami, az bizonyos. Egyre az motoszkált a fejében, miért jött annyira zavarba a veje, mikor meglepte és mért csapta be oly hirtelen az ajtót?

Paragrafus ur adta a közönyöset: székkal kínálta meg az anyóst s maga is végig hevert a divánon. Egy ideig hallgattak. Az anyós kényelmetlenül feszeltett helyén, forrt valami erősen a begyében, érezte, hogy szét-pattan, ha még sokáig nem beszél.

— Lefekszel már? — kérdezte.

— Oh nem — vetette oda egész hidegen Paragrafus ur — előbb elolvasom az ujságot.

— Hát akkor minek ég ott benn a lámpa?
— A lámpa? Nini, erről egészen megfeledkeztem.

— Majd eloltom.

— Nem, nem — ugrott fel Paragrafus ur — csak hagyja, szükségem lesz rá azonnal és ezzel anyósát visszaerőszakolta a székre. Most már biztosra vette, hogy valaki rejtőzködik ott benn.

— Ma olyan zavartnak látszol.

— Én? — Elnyujtva, hosszan ejtette ki a szót. — Azaz igen, igaza van a mamának, egész délután boszus voltam. Egy ostoba paraszttal volt bajom. Ez az egész.

— Csak ez?

— Csak ez.

Ismét hallgattak egy ideig, újból az anyós kezdte az égő lámpával, hogy jó volna kioltani.

Paragrafus ur haragosan jegyezte meg erre:

— De sok baja van azzal a lámpával.

— Ha nem félnél valamitől, be is engednél a szobába.

Kimondta, a mi ott motoszkált a bögyiben.

— De maga nem fog oda bemenni, arra esküszöm.

Odaállt háttal az ajtó elé, mintha védeni akarta volna. Kitérta mindkét karját.

— Tudom is, hogy miért. Szegény leányom, ha tudná . . .

— Nos, mi lenne akkor, ha tudná?

— Annyit mondom, hogy ne okoskodj velem, mert istenemre, hozzád vágom ezt a könyvet.

A fenyegetés kissé veszélyesnek ígért, mert a könyv meglehetősen vastag.

— Csak csöndesen.

— Azért sem, hallja meg ott benn az a nyomorult perszóna is. Igenis akarom, hogy meghallja az a szemét. Őrizkedjék attól, hogy megtudjam kicsoda, mert én kaparom ki mindkét szemét. Betolakodni egy tisztességes házba . . . De te még aljasabb vagy annál is, hitvány, nyomorult férfi, ki így meggyalázza tulajdon házat.

A szobaleány lépett be. Egy percze abban maradt a dörgés.

— Teréz — fordult Paragrafus a szoba leányhoz — kísérje el a nagyságát, haza akar menni.

— Nem megyek haza! — tört ki dühvel az asszony — itt maradok! Igen itt maradok! . . .

A szobaleány kiment.

— . . . látni akarom, hogy ki van ott benn, megvárom, akár egy hétig tart is.

Sziszegve dobta le magát egy fotelbe. Paragrafus még egy ideig ott állt az ajtó előtt, aztán ismét lehevert a divánra. Az anyós nem mozdult, félt a vejétől.

Valami gyanus nesz hallatszott belülről, mintha egy széket löktek volna föl. Paragrafus nyugodt maradt, de a lelkiismeretes anyós, mint egy vad sakál rontott az ajtónak, dühvel szakította föl, de aztán ép oly gyorsan egy nagy sikolylyal be is csapta ismét.

Csak úgy minden köszönés nélkül távozott.

Paragrafus kioltotta a szalonban a lámpát, kinyitotta az egyik ablakot. Ép akkor haladt el alatta az anyósa a szobaleánnyal. Ezt tisztán kivette beszélgetésükből.

— Maga egy szóval sem említette Teréz, hogy valaki itt van.

— Nem kérdezett tőlem semmit a nagysága.
— Ki az az idegen?
— Hát a nagyságos ur öcsöce. Most este jött meg . . .

Mikor Paragrafus kinyitotta a hálószo-
bort, egy nyújtózkodó, ásító ember állt
szemközt vele. A tolettje nem volt ép
szalonképes. sőt ha az utcára ment volna
ki így, akkor elfogták volna a rendőrök,
azt hitték volna, hogy örült.

— Ki lármázott itt olyan nagyon? Éktelen
rikácsolásával fölzavart legjobb álmamból.
Verje meg a kő, most vége az éjszakámnak.

Paragrafus ur nem felelt, csak kaczagott.
Később beszélt a szobaleányt, hogy
bontsa föl az ágyakat . . .

Lucifer.

Egyletek és multságok.

< **A Borsodi Bükk-Egylet** f. évi augusztus
hó 13-ik napján, azaz holnap, vasárnap
délután kirándulást rendez. Utirány: Vas-
gyár, Ládi erdő, Nagykőmázsa, Kékmező,
Tapolca és vissza Miskolcra. Indulás dél
után 2 órakor a Verestemplomtól. Gyalog-
lás 4 óra. Vendégeket tagok által bemutatva
szívesen lát az egyesület. Vezető: Trus-
kovszky Gyula.

< **Az Első Magyar Hadastyán-Egyletnek**
a diósgyőri m. kir. vas- és aczélgárnál levő
tagjai 1899. évi augusztus hó 20-án a gyári
munkások étkező termében Vattai Tóni zene-
kara közreműködésével nyári táncmultsá-
got rendeznek. A tiszta jövedelem az egylet
betegsegélyező alapja javára fordítatik. Be-
lépti díj: Személy-jegy 1 korona. Család-
jegy (3 személyre) 2 korona. Kezdeté dél-
után 4 órakor.

< **A diósgyőri polgári dalkör** saját tőké-
jének gyarapítására 1899 augusztus hó 20-án
a diósgyőri Tapolca fürdőben hangverseny-
nyel egybekötött táncmultságot rendez.
melynek műsora a következő: 1. Magyar-
dal. Kósa Barnától. Szavalja Eichinger Ist-
ván. 5. Szózat. Énekli a Dalkör. 3. Desper-
rát ur. Monolog. Gabányitól. Előadja Far-
kas András. 4. Népdalok. Mire ragyog . . .
Csillag ragyok . . . Énekli a Dalkör. 5. A
határon. Pósa Lajostól. Szavalja Idb. Szalay
János. 6. Népdalok. Szüret után . . . Nézz
babám . . . Énekli a Dalkör. 7. Fogadás.
Monolog. Hangai Octávtól. Előadja Csepcsé-
nyi János. 8. Hymnus. Énekli a Dalkör.
Kezdeté a táncmultságnak d. u. 4 órakor,
a hangversenynek d. u. 6 órakor. Belépti
díj tetszés szerint.

< **Táncmultság.** Borsod és vidéke ifju-
sága folyó évi augusztus hó 13-án, holnap,
vasárnap a borsodi erdőben. Szendrő-Lád
közében miskolci zene közreműködése
mellett jótékony célú zártkörű nyári tánc-
multságot rendez. Belépti díj: Személyen-
ként 1 frt. Családjegy 2 frt. Kezdeté dél-
után 3 órakor.

Törvénykezés.

A bűnvádi eljárás.

Az új bűnvádi eljárásra vonatkozó előké-
születek nagyrészt be vannak fejezve. Az
esküdtbírószékben való részvételre alkalmasak
összeírása megtörtént és pedig meglepően
kedvező eredménnyel, úgy, hogy a minisz-
ternek nem kellett igénybe venni azokat a
megszorító intézkedéseket, a mikre neki a tör-
vény fölhatalmazást adott. Arra sem volt
szükség, hogy esetleg két törvényszék terü-
letét egy esküdtbírószékbe foglalják, minthogy
minden egyes törvényszék területén sikerült
megfelelő számú esküdtképes egyént találni.
Az esküdtképesek azt a jogot is, hogy a
közelebbi sesszió idejére magukat előzetesen
fölmentsék, csak igen gyéren vették igénybe.

A miniszter már megállapította minden
törvényszék területére az esküdték számát
és beosztotta az ülészakok idejét. Már min-
denütt gondoskodtak többé-kevésbé megfe-
lelő esküdtbírószéki helyiségekről is úgy, hogy
ebben a tekintetben semmi akadály nincs az
esküdtbíráskodás életbeléptetésének útjában.

Most az igazságügyminiszter arra törekszik,
hogy más irányban se merüljenek föl aka-
dályok. A bíróságok és ügyészségek új el-
járási rendje már meg van állapítva és kö-
zelebről a nyilvánosság elé jut. Hasonlóképen
meg vannak állapítva azok a szabályok, a
mik egyrészt a bíróságok és ügyészségek,
másrészt a rendőrség eljárását szabályozzák.
Ez szükséges volt azért, mert ezek az in-
tézmenyek most egymással közelebbi kap-
csolatba jutnak és ügyelni kell arra, hogy a
felelősség szempontjából a határok kellőképpen
megjelöltesse.

Körülményesen meg lesz jelölve, hogy az
egyes hatóságok hatásköre meddig terjed s
a törvényes felelősség az új rendelkezések
alapján lehetetlenné teszi majd, hogy például
olyan eset, mint a mócsai, megismétlődhessen.

Az új törvény életbeléptetése érdekében
azonban még számos intézkedést kell tenni,
még pedig igen rövid idő alatt, nehogy meg-
történjen az, hogy a törvény végrehajtására
megbízott tisztviselőket, valamint a hozzájuk
tartozó faktorokat az új helyzet úgy találja,
hogy az eljárást még nem sajátították el.

Ezért a törvény rendelkezései alapján
még számos rendelet kibocsátása szükséges
Plósz Sándor igazságügyminiszter és munka-
társai buzgó igyekezetnek, hogy a szükséges
teendőket elvégezzék és semmi kétség nincs
az iránt, hogy minden megtörténik a kellő
időre.

A nyári szünet alatt mindenesetre a leg-
apróbb részletekig előkészülnek az intézke-
dések. Ez idő alatt rendszeresíti a királyi
ügyészséget és főállamügyészségeket is azon
királyi táblánál, a hol eddig ez az állás
nem volt betöltve. A miniszter pénzügyi
szempontokból valószínűleg meg fog elégedni
azzal, hogy ezen hivatalok részére a vezető
személyeket és a szükséges segédszemélyzetet
designálja, a mi a czélnak teljesen megfelel,
mert az illetőknek lesz idejük és módjuk az
új hivatáskörre magukat kellőképpen előkészí-
teni. A szabadságvesztéssel járó büntetések
végrehajtását is újonnan kell szabályozni a
törvény értelmében. Az erre vonatkozó ren-
delet már ki van dolgozva és csak kinyoma-
tásra vár.

§ **Szirmay Alfréd gróf gondnokság alatt.**
A miskolci kir. törvényszék Pották Lajos
kir. ítéltáblai bíró elnöke alatt tartott
ülésében dr. Kalocsay Kálmán kir. törvény-
széki bíró referálása alapján gróf Szirmay
Alfréd szirma-bessenyői földbirtokost gond-
nokság alá helyezte és személyi ügygond-
nokául Szabó Gábor miskolci ügyvédet
nevezte ki. A kir. törvényszék a gondnok-
ság alá helyezést dr. Laufenauer egyet-
emi tanár, dr. Singer Henrik kórházi igazgató-
orvos, dr. Sassy János kir. törvényszéki
orvos és dr. Fodor Pál orvosi szakvélemé-
nye alapján rendelte el. A gondnokság alá
helyezés indokai, hogy a gróf agylágyulásban
— paralizis progressivában — szenved és
vagyonának kezelésére és ügyeinek vezeté-
sére teljesen képtelen.

Közgazdaság.

+ **Az iparfejlesztés munkája.** A legna-
gyobb melegeben, mikor az emberek fürdőkön
nyaralnak s gyűjtik az őszi munkához ere-
jüket, abban a műhelyben, melyre a „keres-
kedelmi miniszterium” czége van felítve, lá-
zasan folyik a munka, égnak a kohók, csat-
ognak a kalapácsok, sűrűnek-forognak a
munkában fáradó emberek.

És mindazok a külső expositurák, melyek a
központ kezére dolgoznak, annak az anyagát
rendezik, — mindezek az expositurák,

az iparkamarák telepein, hasonló menetben
folyik a munka.

A minek nekivágtak ilyen erővel és el-
szántsággal, az a munka nem kevesebb,
mint a magyar iparfejlesztési tevékenység
programjának alából való megalkotása és
nyomban az alapozásnak is megkezdése.

Ha mi önállósítani akarjuk iparunkat,
legelőször is azt kell ismernünk, milyen en-
nek jelenben a termelő képessége?

Ha ezt már ismerjük, jön a másik kérdés,
hogy miként lehet a termelést fejleszteni és
egyszersmind biztosítani számára a kelendő-
séget?

Oly kérdések ezek, hogy a ki biztos tudomást
kiván bennök szerezni, azelőtt pörére
kell vetkőznie az ország egész ipari beren-
dezéseinek s álszemérem nélkül, szépítés és
rutinitás nélkül kell magát vizsgálatra bemu-
tatnia, mint a betegnek az orvos előtt.

A konzultálás nehéz munkájához kezd
most a kereskedelmi miniszterium, a mikor
belefog az ipari és termelési statisztika fel-
vételéhez.

Munkájához teljes mértékben igénybe veszi
a kamarák buzgóságát és tapasztalatait és
számít egyszersmind az érdekelteknek őszinte
és intelligens közreműködésére is.

A miniszterium biztosai e napokban kel-
nek utra s az egész országban egyszerre
kezdődik meg a logikus adatgyűjtés munkája.

+ **Iparpártolás.** A kereskedelmi miniszter
tárgyalásokat folytatott a belügyminiszterrel
abban az irányban, hogy az összes törvény-
hatóságoknak kötelességükké tétessék a hazai
ipar termékeinek előnyben részesítése min-
den külföldivel szemben. A kereskedelmi
miniszter arra kérte a belügyminisztert, hogy
adjon ki leiratot a törvényhatóságoknak,
melyben felszólítja őket, hogy ne csak meg-
igérjék a hazai ipar pártolását, hanem hogy
kötelező nyilatkozatot is tegyenek az iránt,
hogy a miniszter felszólításának meg is fog-
nak felelni. Ennek folytán a miniszterelnök,
mint belügyminiszter erőlyesen megsürgette
a dolgot és már szétment a megfelelő leirat
a törvényhatóságokhoz. A magyar ipar érde-
kében reméljük, hogy a hatóságok épen olyan
erőlyesen fogják föl az ügy fontosságát,
mint a belügyminiszterium és megteszik
kötelező nyilatkozataikat azzal az ígérettel,
hogy be is fogják tartani, a mire magukat
kötelezték.

+ **Az iparosok nyugdíja.** A kisiparosok
régóta hangoztatják, hogy nyugdíjalapot
kellene teremteni, hogy az előregedett ipar-
osoknak nyugdíja legyen. A dolgot most az
országos iparegyesület vette kezébe. Matle-
kovic Sándor indítványára mindenekelőtt
megállapítják egy, az iparosok számára léte-
sítendő nyugdíjrendszer matematikai alapját,
azaz, hogy mennyi befizetés mellett, milyen
részvétellel, milyen esetben és mennyi nyug-
díj adható. Továbbá megteremtik ezeken az
alapon a biztosító szövetkezetet, illetőleg
annyi tagot szereznek, a mennyivel a kiszá-
mitott matematikai alapon a nyugdíj pénz-
tár megindulhat. Az országos iparegyesület
legutóbbi ülésén Matlekovic Sándor javasla-
tára ei is határozta mindjárt, hogy egy biz-
tosító társaságot kér fel a szövetkezeti ala-
pon létesítendő nyugdíjintézet tervezetének

+ **Országos sörárpavásár.** A borsodme-
gyei gazdasági egyesület az OMGE-vel nyísi
mint a Gazdasági egyesületek országos szövetsé-
gének központjával karöltve s a mis-
kolci kereskedelmi és iparkamara és a
Magyar mezőgazdák szövetkezete közremű-
ködésével 1899. évi augusztus hó 28-án
országos sörárpavásárt rendez Miskolcra.
A vásáron résztvenni akaró eladó a Borsod-
vármegyei Gazd. Egyesület titkári hivata-
lába eladó sörárpájáról faj- és minőségen-
ként 5 kg. mintát tartozik legkésőbb aug.
hó 24-ig beküldeni. A vásár teljesen szabad.
Áruját tetszése szerint kiki maga vagy bár-
mely megbízottja által eladhatja, mint hiva-
tális közvetítő azonban a Magyar mezőgazdák
szövetkezete szerepel.

Adófelvétel iránti felhívás!

Az 1883. évi XLIV. t. cz. 39. és 40-ik §-ai értelmében az egyenes adók mindenkor az évnegyed közepéig fizetendők. Felhívtnak tehát mindazon adófizetők, kik e f. év III-ik negyedére esedékes állami, községi és utadó tartozásaikat ez ideig le nem rótták, hogy ebbeli kötelezettségöknek *8 nap alatt* annyi-
val inkább igyekezzenek eleget tenni, mivel ellenesetben a fentidézett t. cz. 55. és 56-ik §-ai alapján, ellenők a *zálogolási eljárás fog alkalmaztatni*. Miskolcz, 1899 augusztus hó 8-án.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

Hirdetmény.

Az 1899. évre szóló hadmentesdíj összeírásai és kivétési lajstrom a magy. kir. pénzügyigazgatóság által érvényesítve hivatalunkhoz áttétetett, — ennél fogva az 1883. évi

60977. sz. pü. miniszter rendelet 138. II. 5. pontja értelmében 1899. év augusztus 10—19-ig terjedő nyolcz napi közszemlére azon hozzáadással tétetik ki, hogy az hivatalunknál a hivatalos órák alatt megtekinthető s a netaláni felebbezését a kivétési lajstromnak közszemlére kitűzött nyolcz napi határidőnek lejártától számított tizenöt nap alatt a m. kir. pénzügyigazgatóságnál a közgazgatási bizottsághoz leendő juttatás végett beadhatja.

Miskolcz, 1899. augusztus 9-én.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

SZÉNÁSY, HOFFMANN és TÁRSA

parisi és lyoni selyemgyári raktára Budapest, Bécsi-u. 4. Raktárunkon található a legszebb és legnagyobb választék divatos selyemkelmék, csipkék és szalagok, valamint gyöngytüllruhák és gyöngytüllkelmé-díszekből. Fekete és színes selyemkelmék 85 krtól 14 frtig. Foulard-, Pongis- és Satyn Liberti-selymek 65 krtól kezdve. Moiré, Pókin, Moiré-Mousselin minden színben. — Mintákkal kívánatra készségeggel szolgálunk. 17—11—18

DUNKY FIVÉREK cs. és kir. udvari fényképészek.

Kitüntetve London, Páris és más kiállításokon

— diszoklevelek, aranyérmekkel és érdemkeresztekkel. —

Műtermeink vannak:

Kolozsvár,
Fötér 10.

Miskolcz,
Városháztér 6.

Deés,
Ovár-tér.

Elvállalunk mindenféle fényképészeti munkákat u. m.: színes, platin, üveg (ablakdisz) és porcelán fényképeket. Csoportok, épületek, tájképek, festmények stb. levételeit.

Nagyításokat bármely új vagy régi fényképről egész életnagyságig az általunk szokott tiszta és művészi kivitelben.

267—9

5733. sz.
tkv. 98.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Oberländer Antal végrehajthatónak Gander Edéné végrehajtást szenvedett elleni 162 frt 02 kr. követelési járuléka iránti ügyében a miskolci kir. törvényszék területén levő: a miskolci 7126. sz. tjkvben A + 1—2 rsz., 7158. a/2, 7159. a/2. hrsz. a. foglalt ingatlanokra az árverést 7500 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fent megjelölt ingatlan az 1899. évi augusztus 31. napján délelőtt 9 órakor ezen kir. trvsz. árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi május 13-án.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tvszéki bíró.

Intelligens
**uraknak, ugyszintén
hölgyeknek**
állandó nagy
pénzkereseti forrást ad

egy elsőrangú intézet.

Czím megtudható e lap kiadóhivatalában.

Egy jó magaviseletű fiu

tanoncznak

felvétetik

Kardos Arnold

festőnél

289—3—4

Felső-Papszer-utca 19. sz. alatt.

Eladó

301—3—3

az Alsó-Szirma utcában

egy ház,

mely évenként 1100 frtot jövedelmez.

Értekezhetni:

Dr. Engel Arnold ügyvédnél

Városháztér 22. szám.

ÉRTESÍTÉS.

A még raktáron levő **napernyők, nyári gyermek-, fiu- és leányruhák, fürdőruhák, selyem, delén és creton blusok, congres és csipke függönyök** (fehér és színes)

tetemesen leszállított árakban
elárusítottak

BAUMGARTEN DÁNIEL

divat- és rövidáru üzletében

187—21—26

Vánca-féle ház, Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

ÉRTESÍTÉS.

A Miskolczi Kölcsönös Örsegélyző Hitelszövetkezet

folyó évi szeptember hó 1-én megalakítja újabb öt évre szóló

V-ik ÉVTÁRSULATÁT,

a melybe bárki beléphet tetszés szerinti mennyiségű, törzsbetétnak nevezett üzletrészszel.

Minden törzsbetét után a beiratási díj egy korona, azonkívül minden törzsbetét után öt éven át hetenként egy korona fizetendő.

A heti befizetések és azok évről-évre felszaporodott haszonjuttalékai az öt év után a tagoknak egyszerre fizettetnek ki.

Minden belépő tag, hitelviszonyaihoz képest, az alapszabályokban körülírt módozatok mellett, minden egyes törzsbetéte után 260 koronáig terjedhető mérsékelt kamatu hitelben részesülhet, mely hitelezés, — ha a tag, vagy kezeze hitelviszonyai az öt év alatt nem rosszabbodtak, a törzsbetétek pontos befizetése esetében. — fel nem mondatik, hanem a kölcsön a heti befizetések útján önmagától törlesztetvén, ezen évtársulat felszámolásakor levonatik.

Bővebb felvilágosítás nyerhető a szövetkezet hivatalos helyiségében (Széchenyi-utca 48. szám alatti Koos-féle házban) naponta délelőtt 9—12-ig és délután 3—6 óráig, a hol a törzsbetétekre előjegyzések már mosi elfogadtatnak, a beiratási díj lefizetése ellenében.

Takarékbetétek elfogadtatnak: bizonytalan időre 4¹/₂%o, legalább 1 évi időre 5%o mellett.

Miskolcz, 1899. július hóban.

Az igazgatóság nevében:

Hidvégi Benő, elnök, **Schlesinger Armin,** ügyvezető, **Dr. Schwarcz József,** jogtanácsos.

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

LIPIK

fürdő

SZLAVONIÁBAN.

Egyetlen jódtartalmu alkalikus hőforrás (64° C.) a Kontinensen.

1898 óta a Lonjavölgyi vasut állomása (Dugosellon át.) Azonkívül Paprac-Lipik déli vasut állomás. (Zónatarifa.) 300—2—3

Kitüntetve: Budapest, Bécs, London, Róma Brüsszel. Fényesen berendezett gyógyterem, kávéház és vendéglő, nagyszabásu park, fedett sétány, kitűnő gyógyszállodák, pompásan berendezett fürdőépületek. Villanyos világítás.

Felülmulhatatlan hatású **köszvény** és **csuzos** bajoknál **ischiásnál**, **csontbajoknál**, mindennemű **hurutos bántalmaknál**, valamint minden **mirigy** és **vérbetegségeknél**.

Hivatalos fürdőorvos Dr. SZEMEREY BERTALAN. Jód hévíz szétküldése egyenesen a forrástól, továbbá **Édeskuty L.** és **Mattoni és Wille** cégétől Budapesten.

— Bővebb felvilágosítással szolgál —
a fürdőigazgatóság Budapesten.

Köszönetnyilvánítás.

Ö Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ö császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalpallal beült cipőkkel. Ö Fensége hosszabb gyalogkiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknel. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők épp oly jók lesznek és épp oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898 július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor úr!

Az asbestheretű cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Danoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Ovakodjunk a hamisításoktól.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat izzadáستól, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idej viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hügyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságu 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a **cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.** Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Kapható kizárólag az **Általános Asbestárú-Gyár Betéti Társaságnál**
Budapest VI., Szív-utca 18. 172-16-52

Egyedüli elárusító Miskolczon **Eigner Vilmos** bórkereskedő.